

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám: .

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt minden tekintetben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos,
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul),
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul),
- 4) Irattár.

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panaszt terjesztett elő a vele szemben lakóhelye előtt fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A Panaszos által előadottak szerint *-n-án délután édesanyjával a házuk előtt, az utcán kerteszkedtek, amikor arra kerékpározott a velük átellenben lakó nő. Vele és férjével évek óta rossz viszonyban vannak. A Panaszos elmondása szerint a nő odaszólt nekik, hogy „*Mit csináltok kurvák?*” Ezen felháborodva édesanyjával együtt odamentek a nő szemközti házához, hogy megkérdezzék, miért nem hagyja őket békén. Csengetésükre a ház teraszán férjével együtt megjelent a kifogásolt hangnemet használó nő, majd a férj bement a házba. Ők, miután hangot adtak nemtetszésüknek, visszaindultak kerteszkedni. A szomszédjukban lakó rendőr – akivel évek óta szintén perben és haragban állnak – háza előtt megállt egy rendőrautó, majd a hátuk mögött, egy tuja takarásából felbukkant egy tetovált kezű rendőr „*somfordálva, szintén ily módon egy rendőrnő, alattomos módon*”. Egy ütést érzett, hátranézett, de megszedült és elesett. Hanyatt feküdt, arca véres volt. A rendőr hasra fordította „*és minden ok nélkül aljas módon*” megbilincselte. Sikoltozó édesanyját a rendőrnő „*agresszíven, erőszakkal hasra fektette... és őt is megbilincselte.*” Hason fekvés közben a Panaszos észlelte, hogy az intézkedésnél jelen van a szomszédjukban lakó rendőr is, akivel szemben évekkorábban – bántalmazás és fenyegetés miatt – már feljelentést tettek, illetve több panaszt írtak, azonban bírósági ítélet szerint még nekik kell a szomszéd rendőrnek a „*jó hírére*” milliókat fizetniük. Ez a rendőr „*tiszta erőből magyarázott a tetovált rendőrnek.*” Véleménye szerint a szomszédjában lakó rendőrnek a „*keze benne van a dologban, hiszen jelenlétében történtek ezen események*”. A rendőri intézkedés során bal szemének környéke bevérzett, orrcsontja eltört. Édesanyját előállították a Rendőrkapitányságra, őt pedig mentővel kórházba szállították, de ennek ellenére a rendőrök a lakásukba nem engedték vissza őket, hogy irataikat magukhoz vegyék, illetve hogy azt bezárják. Az utcai ablakaik és a bejárati ajtó így tárva-nyitva maradt. A Panaszos állítása szerint „*teljesen törvénytelen, hamis orvosi papírt kapott*”, annak tartalma valótlan, „*azt a rendőr diktálta le.*” A kórházban a traumatológiáról átvitték a pszichiátriára, ahol akarata ellenére kapott injekciót. Előadta továbbá, hogy a „*rendőri brutalitás közben*” kiesett a zsebéből egy 20 éves gázspray, amelyet kabalaként hordott magával, és sérelmezte, hogy azt nem adták vissza a részére.

A Panaszos beadványához csatolta a kórházi zárójelentést.

A Panaszos a fentiek alapján a következőket panaszolta:

- az intézkedés jogalapját,
- a testi kényszer alkalmazását,
- a bilincs alkalmazását,
- a rendőrök nem tették lehetővé az ingatlan bezárását,
- a tulajdonát képező gázspray visszaadásának elmaradását,
- rendőr által diktált valótlanságokat tartalmazó orvosi dokumentum kiállítását,
- az intézkedésnek – a Panaszossal rossz viszonyban lévő rendőr szomszédra tekintettel való – részrehajló voltát.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során az alábbi bizonyítékok kerültek felhasználásra:

- panaszbeadvány a csatolt kórházi zárójelentéssel,
- jegyzőkönyv bejelentésről,
- jegyzőkönyv bejelentésről,
- jelentés előállítás végrehajtásáról,
- jelentés előállítás végrehajtásáról,
- rendőri jelentés,
- rendőri jelentés,
- rendőri jelentés,
- jelentés,
- jelentés rendkívüli eseményről,
- a Rendőrkapitányság közrendvédelmi alosztályvezetőjének jelentése,
- kapitányságvezetői jelentés kivizsgálásról,
- a Rendőrkapitányság rendészeti osztályvezetőjének jelentése kivizsgálásról,
- a Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Tevékenység-irányítási Központ osztályvezetőjének – a Panasztestület megkeresésére írt – tájékoztató levele és annak 7 db hangfájl melléklete,
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról,
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról,
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról,
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról,
- szabálysértési feljelentés,
- szabálysértési határozat,
- a Rendőrkapitányság által rendelkezésre bocsátott, a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban elhangzott és rögzített hanganyag írásos leirata.

III.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. Mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy miért és melyik bizonyítékot veszi figyelembe a valóság hű tényállás megállapítása érdekében, illetve más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel – az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában – döntésem meghozatalánál a közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

A rendelkezésre álló – a II. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n-án *-kor a * szám alól bejelentés érkezett a Tevékenység-irányítási Központba (a továbbiakban TIK), amely szerint két nő be akar hozzájuk menni. A TIK utasítására *-kor megjelent az adott címen a Rendőrkapitányság két beosztottja, akik azt tapasztalták, hogy két nő – a Panaszos és édesanyja – szitkozódva kiabál az utcán a bejelentővel és annak feleségével. A TIK előzetesen, még a helyszínre küldés során tájékoztatta a rendőröket arról, hogy a bejelentő tudomása szerint mindkét nő pszichés beteg. A rendőrök a Panaszost és édesanyját a hangoskodás befejezésére és személyazonosságuk igazolására szólították fel, melynek azonban nem tettek eleget, hanem hazaszaladtak, bezárták a kaput és a házuk ablakán keresztül folytatták a kiabálást, szitkozódást. A Panaszos kis idő múlva kijött a házból az utcára, és ott folytatta a hangos szidalmazást, ezért a rendőr ismételten felszólította őt a hangoskodás abbahagyására, illetve személyazonossága igazolására. A felszólításnak a Panaszos megint csak nem tett eleget, hanem visszaszaladt a házba. Később azonban újra kijött az ingatlanból, és a rendőrök felé szaladt kiabálva, mire a rendőr – a késelem veszélye miatt a figyelmeztetést mellőzve – testi kényszerrel alkalmazott vele szemben, melynek a Panaszos ellenszegült, megpróbált a karfeszítésből szabadulni, eközben a földre esett, ahol folyamatosan rángatózott, arcát többször is a földre verte, aminek következményeként arca az orr tájékán vérezni kezdett. A Panaszos kezét a rendőr hátrabilincselte, ő azonban továbbra is szitkozódott, kiabált. Látva ezt, a Panaszos édesanyja sikoltozva megindult a lányával szemben intézkedő rendőr felé, mely magatartás a rendőrnő megítélése szerint magában hordozta a támadás lehetőségét, ezért őt megbilincselte, melyhez igénybe kellett vennie a szomszédban lakó – a kiabálásra a helyszínen megjelenő – szolgálaton kívüli rendőr segítségét is. Az intézkedés során a Panaszostól kiesett egy gázspray is, melyet a rendőr a zsebébe helyezett. A megbilincselte személyek a ház előtt, a kocsibejárón feküdtek. A TIK felhívta az intézkedő rendőrök figyelmét, hogy amennyiben lehetséges, ültessék be őket a szolgálati gépjárműbe, ne hagyják őket az utcán, a földön. Hamarosan megérkezett a helyszínre a további intézkedéshez rádióon kért erősítés, valamint a kiterjesztett mentőszolgálat is. A mentősök mindkét intézkedés alá vont személyt megvizsgálták és megállapították, hogy a Panaszos sérülései – orrcsonttörés gyanúja – további kórházi ellátást igényelnek, a Panaszos édesanyján sérülést nem tapasztaltak. A Panaszos állapotára tekintettel a rendőrök a helyszíni intézkedést vele szemben befejezték, a rá *-kor felhelyezett bilincset *-kor levették. A Panaszos a mentősök irányába is agresszív magatartást tanúsított, többször ki akart szállni a mentőautóból, ezért őt az ülésbe szíjazták. Tekintettel arra, hogy a Panaszost kórházba kellett szállítani, édesanyjának pedig a Rendőrkapitányságra történő előállítás mellett döntöttek, ezért a rendőrök a Panaszos édesanyjának lehetőséget biztosítottak arra, hogy távozásuk előtt a nála lévő kulccsal az ingatlan kapuját bezárja.

A becsatolt kórházi zárójelentés szerint a Panaszos orrcsonttörést szenvedett.

A Panaszost garázdaság és rendzavarás szabálysértések miatt feljelentették, illetve a gázspray vonatkozásában a szabálysértési hatóság őt a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel elkövetett szabálysértés miatt 20.000.- Ft pénzbírsággal sújtotta, valamint a gázspray elkobzását rendelte el.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. Testi kényszer

Ezen panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 301. § (1) bekezdése és a 164.§ (3) bekezdése, valamint a büntetőeljárásról szóló 2015. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 30. § a) pontja.

A Panaszos állítása szerint a szemközti szomszédtól tartottak hazafelé, amikor meglepetésszerűen feltűntek a rendőrök a hátuk mögött, majd miután utolérték őket egy ütést érzett, hátrafordult, de megszédült és a földre esett. Mindezek következtében a bal szeme bevérzett, orrcsontja eltört.

A Panaszos által előadottak bűncselekmény gyanúját vetik fel, amelyről dönteni csak büntetőeljárás keretében lehet, az kívül esik a rendőri intézkedések elleni panaszok – Rtv. 92. § (1) bekezdése által meghatározott – tárgykörén.

A fentiek alapján – bár a Panasztestület a panasz ezen része vonatkozásában állást foglalt – megállapítom, hogy az alkalmazott testi kényszer e tekintetben hatáskör hiányában nem vizsgálható, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

2. Rendőr által diktált valótlanságokat tartalmazó orvosi dokumentum kiállítása

Ezen panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése, a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a Be. 30. § a) pontja.

A Panaszos állítása – mely szerint valótlan tartalmú irat került részére kiállításra – bűncselekményre utal, melynek vizsgálata büntetőeljárás feladatát képezi, az kívül esik a rendőri intézkedések elleni panaszok – Rtv. 92. § (1) bekezdése által meghatározott – tárgykörén.

A fentiek alapján – bár a Panasztestület a panasz ezen része vonatkozásában úgy foglalt állást, hogy a panaszosi állítás minden alapot nélkülöz – megállapítom, hogy a panasz hatáskör hiányában e tekintetben nem vizsgálható, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

3. Az intézkedésnek – a Panaszossal rossz viszonyban lévő rendőr szomszédra tekintettel való – részrehajló volta

Ezen panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése, a 92. § (1) bekezdése, a Btk. 305. § c) pontja, valamint a Be. 30. § a) pontja.

A panaszbeadványban foglaltak kivizsgálása során az elfogult rendőri intézkedést alátámasztó körülmény, tény, adat nem merült fel, és ennek kapcsán a Panasztestület állásfoglalása szerint sem érte hátrányos megkülönböztetés a Panaszost. A rendőri intézkedés részrehajló voltára tett panaszosi utalás azonban alkalmas lehet bűncselekmény gyanújának a megállapítására,

amelynek elbírálása kívül esik a rendőri intézkedések elleni panaszoknak az Rtv. 92. § (1) bekezdése által meghatározott tárgykörén.

A Panasztestület állásfoglalásával egyezően, az eljárás során nem merült fel adat a részrehajlás tekintetében, ugyanakkor a panaszban foglaltak felvetik a büntetőjogi felelősség kérdését is, amelyre tekintettel azt megküldtem a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztályának.

V.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az intézkedés jogalapja

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:
Az Rtv. 13. § (1) bekezdése és a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 170. §-a.

Az intézkedés jogalapját a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 1) pontjában kifejtettekkel egyezően megítélve megállapítottam, hogy a rendőrök intézkedési kötelezettségüknek eleget téve, kellő jogalap birtokában jártak el.

A fentiek alapján a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. A testi kényszer alkalmazása

A Panasztestület ezen panaszpont tekintetében úgy foglalt állást, hogy a testi kényszer alkalmazására jogszerűen került sor, ugyanakkor annak módja nem felelt meg az arányosság követelményének, ami súlyosan sértette a Panaszos emberi méltóságához való jogát.

A panaszpont megítélése szempontjából a következő jogszabályok bírnak jelentőséggel:
Az Rtv. 15. § (1)-(2) bekezdései, a 16. § (1) bekezdése, a 47. §-a, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról kiadott 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. § (1)-(2) bekezdései, és a 40. §-a, valamint az Ákr. 35. § (1) és (3) bekezdései.

A testi kényszer jogszerűségének vizsgálata során a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 2) pontjának a) alpontjában foglaltakkal azonos indokok alapján megállapítottam, hogy a rendőrök indokoltan döntöttek a testi kényszer szükségessége mellett.

A fentiek alapján a panasz ebben a vonatkozásban alaptalan.

A Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 2) pontja a) alpontjának aa) részpontjában úgy foglalt állást, hogy a testi kényszer alkalmazásának módja nem felelt meg az Rtv.-ben foglalt arányosság követelményének. Érvelése szerint súlyosan sértette a Panaszos emberi méltóságához való jogát az, hogy vele kapcsolatban a rendőrök előzetesen információval bírtak a pszichés probléma lehetőségéről, mégis hagyták őt megbilincselve a kocsibejárón feküdni.

A Panasztestület által elbírált körülményről megállapítottam, hogy az a Panaszos részéről nem került sérelmezésre. Arra, hogy megbilincselését követően a kocsibejáró földjén feküdt, sem beadványában, sem egyéb nyilatkozatában nem tért ki, ezen tény csupán a beszerzett rendőrségi iratokból derül ki.

Ügyféli kérelem hiányában ezen kérdés érdemi vizsgálatát mellőztem.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

3. A bilincs alkalmazása

A panaszpont megítélése szempontjából a következő jogszabályok bírnak jelentőséggel: *Az Rtv. 48. § b) és d) pontjai, valamint a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjai.*

A bilincselés jogszerűségét a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 2) pontjának b) alpontjában kifejtettekkel azonosan értékeltem.

Erre tekintettel megállapítottam, hogy a panasz ebben a vonatkozásban alaptalan.

4. A rendőrök nem tették lehetővé az ingatlan bezárását

Ebben a kérdésben a Panasztestület nem foglalt állást.

A panaszban előadottakkal szemben a rendőrségi iratokban – különböző személyek által egybehangzó módon megfogalmazottan – következetesen az szerepel, miszerint lehetővé tették a Panaszos édesanyja részére, hogy a Rendőrkapitányságra történő előállítás előtt a nála lévő kulccsal az ingatlan kapuját bezárja.

A Panaszos a saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőrségi iratokban foglaltaktól eltérő bizonyíték nem merült fel. A Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentés az abban foglalt tartalom tekintetében – az ellenkező bizonyításáig – teljes bizonyító erővel bír.

Tekintettel a rendőri jelentés közokirat jellegére, a bizonyítékok értékelése során – figyelemmel az Ákr. 62. § (4) bekezdésében foglaltakra – a rendőri jelentésekben foglaltakat fogadtam el döntésem meghozatalakor.

Erre tekintettel megállapítottam, hogy a rendőrök a Panaszos és édesanyja elszállítása előtt lehetővé tették az ingatlan kapujának bezárását.

Mindezek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

5. A gázspray visszaadásának elmaradása

A Panasztestület a panasz ezen részét nem vizsgálta.

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés során tőle kiesett gázsprayt nem szolgáltatták vissza a részére.

A panaszpont megítélése szempontjából a következő jogszabályok bírnak jelentőséggel:
A Szabs. tv. 18. § (1) bekezdés b) pontja, a 198. § (1) bekezdése, valamint a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 3. § (1) bekezdése és mellékletének d) pontja.

A Kormányrendelet mellékletének d) pontja szerint a gázspray közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, melynek közterületen való birtoklása a Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése szerint tilalmazott. Ezen szabály megszegője a Szabs. tv. 198. § (1) bekezdése alapján szabálysértést követ el, mely esetben a Szabs. tv. 18. § (1) bekezdés b) pontja szerint a dolog elkobzásának van helye, melyről a Rendőrkapitányság határozatában rendelkezett is.

A fentiek alapján az elkobzás alá eső dolog rendőr általi visszatartása így jogszerű volt, a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

VI.

A Panasztestület a Panaszos kórházba szállítása kapcsán vizsgálta az Rtv. 37. § b) pontja szerint fogantatosított biztonsági intézkedés indokoltságát és megállapította annak szükségességét, melyre tekintettel a Panaszos alapjoga nem sérült.

A Panasztestület által elbírált körülményről megállapítottam, hogy az a Panaszos részéről nem került sérelmezésre.

Ügyféli kérelem hiányában – figyelemmel az Ákr. 35. §-ának (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakra és utalva a határozat V. fejezetének 2. pontjában kifejtettekre – ezen kérdés érdemi vizsgálatát mellőztem.

A fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a Pp. 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdésén, a 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól

szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az Ákr. 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésén, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésén és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésén alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2018. november „ ”.

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány